

ban ráförmedt egy készületlen mágnás-csemetére: «Azt hiszi maga, hogy mert született törvényhozó, nem kell tanulnia?!» Egy új kor stílusának volt ez a mondat előhírnöke az ósdi, de nemes falak között. Kettejük alakja mindenesetre kezeskedik róla, hogy a Theresianumban nem folyt elmagyartalanítás. Sőt ők inkább még a mélyebb, történelmibb felelősségű magyarságra figyelmeztették a nagyraihivatott diákokat. A nemesség kötelez, tartották. Horváth Mihály, a magyar függetlenség bátor történetírója és Thallóczy Lajos, a középkori Magyar Birodalom újraálmodója a független, önálló régi fényében sugárzó Magyar Birodalmat, ezt az emberseges országot támasztották a fiatal magyar sereg elé. A méltatlanul elfeledett óriásnak, Thallóczynak köztünk élő tanítványai tudják csak, micsoda álmok és feladatok éltek és növekedtek a régi Bécsi egyik legrégibb épületében.

Szinte jelképet látok benne, hogy a Theresianum első nagy tanára a népes irány úttörője, Faludi Ferenc volt, utolsója pedig a keleteurópai méretekben gondolkodó Thallóczy Lajos, nemzeti nagylétünk prófétája.

RÉGI KASTÉLY

*Nem játszik a néma parkban gyermek,
üresek a félhomályos termek.*

*A bú elől itt nincsen oltalom,
csak sötét falak minden oldalon.*

*A vitrin mélyén áll egy gipszszobor,
kis, karcsú testét belepte a por.*

*Kék levegőben úszó, lágy hajak...
Festmény. Leányarc. Kis, kemény ajak.*

*Oly andalító, mint a nyári mák;
egy kék vázában hervadt dáliák.*

*Gazdája nincs, vagy nagyon messze él,
hol nincsen ős és langyosabb a tél.*

*A Szajnaparton Párisban mulat...
Ott van sok fény és van sok hangulat.*